

Als ik enige jaren later echter mijn twijfel uitspreek over zijn 100% statistiek inzake cariësteruggang en zuiggewoonten, nodigt hij mij uit, mij in Honnef te komen overtuigen in de „Kinderheime“.

Na een bezoek van een paar dagen in augustus 1957, waar met behulp van een assistent van Prof. KORKHAUS een nauwkeurige statistiek wordt gemaakt, worden deze tot diep in de nacht uitgewerkt.

Teruggekeerd, schreef ik:

Der nie mit Freunden Rheinaal asz,
der nie in Sommerschwülen Nächten
beim Graphik und Statistik sasz,
der kennt sie nicht:
die Kantorowicz'sche Mächte!

Hij antwoordde:

Wer nie vergebens focht für Wahrheit
Mit Gegnern, die des Vorurteiles Knechte,
Wer nie im Kampfe unterlag der Narrheit
Der Grössten aller Schicksalsmächte,
Der ahnt nicht, was wir schaffen würden
Wenn uns umgeben nicht der Dummheit
Hürden,

KANTOROWICZ hield veel van ons land, waar hij meerdere malen voordrachten heeft gehouden. De laatste maal was hij hier de vorige zomer, toen hij in Bergen een paar weken vakantie doorbracht.

Hij overhandigde mij toen het zo juist verschenen Symposium over de „Neuere Erfahrungen mit der Kieferorthopädischen Prophylaxe und Frühbehandlung“, waarbij hij in de discussies een belangrijke rol had gespeeld. Uit alles bleek dat hij nog grote plannen had in de naaste toekomst voor het uitdragen van zijn overtuiging.

Het heeft niet mogen zijn; een van de grootsten op odonto-stomatologisch terrein heeft ons voor goed verlaten!

NORD

BRIEVEN UIT AMERIKA

Cariës en Voeding

Het contact van de Eskimo's met de beschaafde wereld was al jaren een geliefd thema om te bewijzen, hoe slecht dit was voor de gebitten van deze Noorderlingen. In een artikel van de hand van JOHN HILLABY uit Londen in de New York Times van 3 december j.l. lezen we wat er op het eiland Tristan da Cunha (zuidelijk deel van de Atlantische Oceaan) gezien in dit zelfde verband gebeurd is.

In 1932 was ongeveer 82% van de bevolking cariës-vrij, in nog geen 30 jaren is de cariës-frequentie opgelopen tot die van de z.g. beschaafde wereld en deze stijging staat in direct verband met het importeren van meel en suiker.

Vorige maand werd de bevolking geëvacueerd vanwege vulkanische erupties en overgebracht naar het dorp Merstham in Surrey (Engeland). Aldaar ontvangen zij thans kosteloze tandheelkundige hulp, verstrekt door de British National Health Service. Een dertigjarig studieproject van de tanden der eiland-bewoners komt hiermede tot een einde.

Hoewel het eiland bepaald niet een paradijs was, waren de condities ideaal voor de groei en het behoud van de tanden, aldus de conclusie van officieren van het Britse

oorlogsschip Carlisle. Voor hun voedsel hingen de bewoners geheel af van wat het eiland produceerde. Vis was er in grote mate, de veestapel kon zich behelpen met de niet al te weelderige grasgronden en verder waren er eieren van zeevogels. Het dieet bestond dus uit eieren, melk, vis, vlees en veel aardappelen, die er in voldoende hoeveelheden verbouwd werden. De bewoners echter hadden noch het geld noch andere middelen om voedsel te importeren. Brood kenden zij niet, omdat er geen meel was en suiker, koffie en thee zeer schaars en uitsluitend wanneer een schip het eiland aandeed.

In 1937 bezocht H.M.S. Carlisle het eiland weer en men bemerkte dat het gebruik van meel en suiker, een zeer grote luxe, toegenomen was. En vermoedelijk als gevolg daarvan was nog slechts 50.2% van de monden cariësvrij.

In 1952 bezocht H.M.S. Actaeon het eiland en er bleek een enorme verandering te zijn gekomen in de levensomstandigheden. Zij hadden geleerd geld te verdienen; de „Tristan Development Corporation” had er een fabriek van visconserven gevestigd. Men ving er veel rivierkreeften. Cantines werden geopend en de wekelijkse bestellingen van voedsel voor een bevolking van 230 personen beliepen 273 pond suiker, 413 pond meel en 102 pond jam.

In dat jaar was 22.2% van de bevolking zonder cariës.

In 1955 was het de beurt van H.M.S. Maggie; het verbruik van suiker was gestegen tot 490 pond per week en de bevolking at chocolade, koekjes en alle mogelijke andere zoetigheden, die wij van onze kinderen trachten weg te houden. Zij kunnen nu voor „vol” aangezien worden, want de cariës-frequentie steeg tot het „beschaafde” peil, treurig maar waar!

Het financiële bijblad van de New York Times van zondag 3 december j.l. (een waar boekdeel, deze hele courant zo kort voor Kerstmis), wijdt een artikel aan de „dental trade” naar aanleiding van de heden begonnen „Greater New York Dental Meeting”. Met meer dan 16.000 te verwachten deelnemers, noemt de Times het de grootste tandheelkundige bijeenkomst van het land en zonder de Russen te beledigen, kan men het wel de grootste ter wereld noemen.

Houdt men van getallen, dan bekijke men de volgende:

104.000 tandartsen besteden ongeveer \$ 275.000.000 per jaar aan materialen en instrumentarium. En de patiënten ontvangen declaraties tot de duizelingwekkende hoogte van \$ 2.000.000.000.

In 1940 waren er 62 tandartsen op 100.000 Amerikanen, in 1960 liep dit getal terug tot 56. De toename van de bevolking gaat in een sneller tempo, dan de tandartsen kunnen bijhouden.

In het artikel worden verder enige tentoonstellingsproducten besproken. De Cavitron Equipment Corporation demonstreert een instrument voor het reinigen der tanden met behulp van geluidsgolven (sound waves). De „unit” is verbonden met de waterleiding en een stopcontact. Zonder enige druk uit te oefenen, kan een „tip” van de unit een element geheel reinigen en alle oppervlakkige verkleuringen laten verdwijnen.

North American Philips demonstreert „audio-analgesia”, gebaseerd op het feit dat het hersenstelsel zich slechts op één actie tegelijk kan concentreren. Met behulp van „ear-phones” hoort de patiënt „high-fidelity” muziek en desnoods ook de patiënt ook z.g. „white sound” (veel lawaai) toevoegen. De boormachine kan op deze wijze pijnloos werken, hetgeen Dr. GARDNER uit Cambridge reeds enige jaren geleden heeft aangetoond. Het was mij niet bekend, dat ook Philips zich thans op dit terrein heeft begeven.

Weber Dental Mfg. Co wil het persoonlijke element wat units enz. betreft meer tot zijn recht laten komen. We zijn nu eenmaal niet allemaal even lang of kort, verder werkt de ene collega zittend, terwijl de andere dit verfoeit en platvoeten boven andere kwalen refereert. Ook het al of niet samenwerken met een assistente kan verschil opleveren.

WEBER volgt nu een systeem dat wij wel bij schakelmeubelen zien: hij levert de delen apart en laat de tandarts het zo beredderen als hij zelf verkiest.

Cambridge, 4 december 1961

L. HERBERT LOEB,
Tandarts, D.D.S.

VERENIGINGSVERSLAGEN, ENZ.

NEDERLANDSE VERENIGING VAN TANDARTSEN

Jaarverslag van de secretaris over het jaar 1961

Volgens art. 16 van het Huishoudelijk Reglement heeft de secretaris de plicht, op de eerste algemene vergadering (jaarvergadering) zijn verslag over het voorafgaande jaar uit te brengen.

Van de leden:

Op 31 december 1960 telde de Vereniging 771 leden; op 31 december 1961 bedroeg het totale ledental 838.

In het afgelopen jaar werden 89 nieuwe leden geïnstalleerd; 20 leden bedankten of werden van de ledenlijst afgevoerd, waaronder 5 die ons door de dood ontvielen, te weten de collegae A. J. C. BOM, H. COEBERGH, H. C. VAN DEINSE, J. VAN SCHAGEN en H. H. W. VERDENIUS. Hoewel sedert jaren geen lid meer van de Vereniging, moet gememoreerd worden het overlijden van collega E. J. VAN DEN BERG. Collega VAN DEN BERG werd in 1939 de Dr. TH. DENTZ-medaille verleend.

18 leden herdachten hun 25-jarig tandartsjubileum. Namens de Vereniging zond het bestuur gelukwensen aan de collegae S. J. FABRICIUS, A. J. HENDRIKS en C. M. VAN HOEVE ter gelegenheid van hun 40-jarig tandartsjubileum en aan de collegae TH. M. BERENDS, Dr. CH. F. L. NORD en A. SLOOTEN voor hun 50-jarig tandartsjubileum.

Een zeer bijzonder jubileum viel op 1 januari 1961, de dag waarop collega G. D. MARGADANT 40 jaar beherend redacteur van het Tijdschrift voor Tandheelkunde was. Bij deze gelegenheid werd hij (bij bevordering) benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Tenslotte moet worden gememoreerd dat ons erelid Dr. CH. F. L. NORD benoemd werd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Het was voor de eerste maal dat deze hoge onderscheiding aan een tandarts werd verleend.

Op 17 november 1961 werden door de algemene vergadering Prof. Dr. K. C. WINKLER en lector O. BACKER DIRKS voor hun bijzondere verdiensten op het gebied van de tandheelkundige wetenschap, onderscheiden door het toekennen van de Dr. TH. DENTZ-medaille.